

Csalogány Betlehemben

Olvasom a Magyar Madártani Egyesület egyik közleményében¹, hogy a fülemüle –

Szerző: Sebestyén Péter (2020-12-23)

1 / 5 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/csalogany-betlehemben/> internetes címről származik. A cikket 2021-05-11 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

régebbi nevén csalogány (falusias környezetben még: bülbül) – skáláján mintegy 1160 hang szerepel. Ennyiféle hangot képes kiénekelni. Szemben a mezei pacsirta 341 „variánsával”. Hozzuk képest a feketerigó „csak” 108 hangot tud kipréselni a torkából. Ezekkel nemcsak vetélytársainak veszi el a kedvét, hogy menyasszonyára szemet vessenek, hanem csalogatja is a lányt, udvarol is neki. A fülemülehimék, még az Afrikából visszaindulásuk előtt elkezdenek gyakorolni. Húsvét táján aztán megérkeznek, és az erdőszéli bokrok környékén, mintegy 60 méteres körzetet kialakítva rázendítenek. Olyan tökélyre viszik a muzsikát, hogy a nőstények eleve azokat választják párnak, amelyek minél bonyolultabb és színesebb dalt képesek előadni.

A fülemüle gégeje egyszerre négy különböző hangra is képes, vagyis zeneileg tiszta, csodálatos akkordot is kiad. Nem csoda, hogy nagy költőket írókat is megihletett e tüneményes madár alakja. Arany János, Tompa Mihály, Petőfi Sándor, Vörösmarty Mihály, Weöres Sándor is költeményeket zengnek róla. Andersen a kínai császár fülemüléjéről írt mesét. De ez a különleges énekesmadár megihletett nagy zeneszerzőket is: Sztravinszkij operát, Händel orgonaversenyt, Haydn kánont írt a tiszteletére. Utóbbi, gyermekien egyszerű és mégis felemelő kórusművében, magyar szöveggel (melyet Kerényi György ültetett át) sokan énekeltük gyermekkorunkban (*Erdő mélyén, esti csendben* kezdetű kánon, szerk. megj.)

Szerző: Sebestyén Péter (2020-12-23)

2 / 5 oldal | © Katolikus.ma

Tizenöt éve,ilyentájt elhunyt édesanyám nagyon szerette a Kossuth Rádió szombat délutáni adását, amelyben Schmidt Egon „erdőkerülő” ornitológus, a madarak évtizedes megfigyelője szebbnél-szebb madárhangokat játszott be felvételről a rádió hullámhosszán. Ez a szakember is írt könyvet a fülemüléről (*Miért énekel a fülemüle?*, Bp. 1984.), amelyben egy megdöbbentő felfedezését is közli. Megfigyelte, hogy a hím a fiókák kiköltése után még hetekig éjjel-nappal énekel. Kísérletképpen kivett két hím fiókát a fészekből, bevitte, ott a házban nevelte, majd két hét után visszatette a fészekbe, mire a lányfiókák elijedtek a rikácsolástól, és elmenekültek. Mert a két hét alatt a fiókák nem hallották az apjuk énekét, és nem voltak képesek többé beilleszkedni a családba. Megsérültek egy életre. Sőt lehet, hogy később agglegények, terméketlenek maradtak. Mert az énektanítás az apuka dolga. Az apa énekétől lesz a gyermek érett férfivá, akire majd az eljövendő családanya számíthat. Az éneket, az élet dallamát otthon kell elsajátítani, azt nem lehet kispórolni.

A karácsonyi ünnepkör rejtélyes, titokzatos, mégis valóságos alakja Szent József. Hallgatag, tépelődő, de gerinces, Isten szavának engedelmes ember. Jóságos családapa, hívő férj, jó szakember. Férfi a talpán. Pedig kiderül, hogy nem lehet gyermeke. És nem saját terméketlensége miatt. Sőt, még az miatt sem, hogy nem volt sok, közös gyermekük, nem voltak csonka család... Hanem,... éppenséggel a **Szent Család** okán. Ezért ősképek ők. Mert Isten az Összentség. Hozzá

Szerző: Sebestyén Péter (2020-12-23)

3 / 5 oldal | © Katolikus.ma

hasonlítani, mindennél fontosabb „prioritás”. És, nem úgy, ahogyan Lucifer szerette volna...

Szent József leendő feleségét maga a Magasságos Úr foglalta le magának. Isten fia mégis az ő „fiuk”. És Szent József nem megjátssza ezt az apaságot, nemcsak gyámságot vállal, hanem valóságos férfi-apaképet nyújt a megszületendő Jézusnak. A kis Jézus róla mintázza majd a mennyei Atya képét. Bevezeti fiát a felnőttébe. Megbeszéli vele mindazt, amit ilyenkor férfi a férfival. Amit csak egy apától leshet el a fiú. A kis Jézus Józsefhez járt hittanóra, hisz a zsidóknál a Bibliába való bevezetés, az írás-olvasás tudományának átadása a férfiak dolga volt. És bizonyára énekelt is neki sokat. Zsoltárokat, himnuszokat, népdalokat. Miközben fúrtak-faragtak, ajtót, ablakot, asztalt készítettek, és hullott a forgács. Jézus pedig tartotta Józsefnek a mécsest, ahogyan egyik festő is gyönyörűen „elkapta” a pillanatot (Georges de la Tour (1593-1652): *Munkás Szent József* -17. sz., Louvre, Párizs).

A taizé-i francia szerzetesközösség egyik jeles tagja, a biblikus szakember John testvér - jómagam is hallgathattam őt „élőben” a 90-es évek elején -, egyik könyvében (John testvér, Taizé: *Az életszentség kalandja*. Agapé, Szeged, 2020) az életszentség kalandjáról elmélkedik. Többek között azt mondja, hogy Jézus szabadon választhatott volna önmaga és az Atya akaratának megvalósítása között.

Szerző: Sebestyén Péter (2020-12-23)

4 / 5 oldal | © Katolikus.ma

Legkésőbb az olajfák hegyén derül ez ki. Szent János evangélistától (is) tudjuk ezt: *„Most megrendült a lelkem. Mit is mondjak? Atyám ments meg engem ettől az órától? De hiszen ezért az óráért jöttem. Atyám dicsőítsd meg nevedet!”* (Jn 12, 27-28)

Vagyis, attól, hogy Jézus az Isten fia, az Atya kedvence, nincs előnyös helyzetben. Akkor, amikor ilyen szinten, az önkiüresedésig, életének teljes odaadásáig bele kell mennie ebbe a gonosz valóságba, akkor nem önmagát választja, hanem minket. Nem kötelességteljesítésből, hanem bizalomból. Számára nem lesz ellentmondás a saját szabad akarata és az Atyának követése között. Pedig azt is tudja, hogy felette nincs hatalma a sötétség fejedelmének (olvassuk tovább János evangélistát...), mégis, ő az Atya iránti szeretetét akarja megmutatni, azáltal, hogy értünk odaadja életét. A szeretetnek, a bizalomnak ezt a szentségét és hatalmát mutatja meg. Azért lett Isten emberré. Ezért ünnepejük Karácsony örömét. Megváltó halálával és feltámadásával nekünk is megadta ezt a hatalmat.

Ejtőernyős hasonlattal, mintegy kibiztosítja számunkra a kegyelmet. Azóta árad belénk, s rajtunk keresztül másokba, a világba is.

Ahogy az apák éneke élteti a fiaikat.

Szerző: Sebestyén Péter (2020-12-23)

5 / 5 oldal | © Katolikus.ma